
Den danske Stjerne
NR. 3
109. ÅRGANG
MARTS 1960

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 3

MARTS 1960

109. ÅRG.

INDHOLD

Forsidebillede

København: Christiansborg slot med Absalons statue.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og $2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

For næsten to tusind år siden gav menneskehedens Frelser, Jesus Kristus, følgende indbydelse til verden: »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile«. Ikke hvile i den betydning ikke at bestille noget, men hvile i betydning af indre fred, »den fred, som overgår al forstand«. Denne indre fred kommer som et resultat af at have fuldført noget værdifuldt. Det er den samme følelse, man har, når man siger, efter at man har udfort et vanskeligt hverv, som har bragt glæde og tilfredsstillelse til andre: »Ih, hvor er jeg træt, men det er sådan en god træt følelse«.

Livet kan være en vidunderlig og spændende oplevelse, men kun for den, der tager imod livets udfordringer og overvinder dem og stadig stræber fremad mod højere mål.

For dem, der tillader sig selv at være uinteresseret i det, der sker omkring dem, som kun lever for de små fornøjelser de kan finde ved at tilfredsstille det fysiske livs ønsker og krav, bliver livet uinteressant og kedeligt. Denne kendsgerning bliver på en effektiv måde belyst i følgende artikel fra en amerikansk avis.

Kedsomhed kan drive os til ødelæggelse

Den mest udbredte sygdom i de såkaldte civiliserede lande i dag er *kedsomhed:* en mangel på mål og hensigter ud over de øjeblikkelige og de materielle, uegnethed til at underholde sig selv, uvillighed til at samtale, at lære, at vokse i åndelige og følelsesmæssige retninger.

I den interessante bog »Sundhedens Fata Morgana« klassificerer dr. René Dubos fra Rockefeller Instituttet kedsomhed som en af de mest udbredte moderne sygdomme, idet han bemærker, at »den er ikke let at definere eller opdage, og dens anfald er snigende.«

Han fortsætter: »Kedsomhed maskerer sig ofte i en passiv form som underholdning, i kedsomme stunder med ørkesløs driven omkring, med navnløse helligdage, som har mistet deres betydning, fordi de ikke længere er hellige, såvel som i holdningen hos de personer, som »ikke kunne bekymre sig mindre« om verdensbegivenhederne omkring dem.«

De vigtigste symptomer på kedsomhed, fremhæver dr. Dubos, rækker fra de forskellige former for eskapisme — som f. eks. at blive forfalden til narkotika og alkohol — til selvmord, »som befrier ofret fra trangen til at bekymre sig om noget«.

Statistikker, som fornylig er blevet offentliggjort af Verdenssundheds-organisationen, afslorer, at den storste procentdel af narkotika-misbrug, alkoholisme, selvmord og voldelig dod viser sig i de lande, der har den storste materielle rigdom og har den mest effektive sociale lovgivning og politiske stabilitet.

I de sidste ti år har De Forenede Stater, Schweiz, Danmark og Australien ligget i spidsen på denne liste. Den laveste procentdel af både selvmord og mord forekommer i de lande, hvor livet er hårdere og mere usikkert — Spanien, Skotland og Israel.

Den ene faktor, som vi endnu ikke fuldtud har betragtet ved den forfærdende fremgang af ungdomskriminalitet, er kedsomhed — den kedsomhed, som de unge, der intet har at bestille, henfalder til — ingen mål at stræbe efter, ingen horisont, ingen udfordring til deres evner og deres energi.

Materiel fremgang skaber sine egne alvorlige problemer. »Produktion« er ikke nok. En hoj indkomst er ikke blot uden betydning, men farlig, med mindre den er ledsaget af ægte skabende aktivitet.

Aktivitet i Jesu Kristi Kirke bringer til alle os, som vil tage imod udfordringen, et værdifuldt formål, som vil gore livet til en interessant og spændende oplevelse, hver dag kan vi stå op, ivrige efter at tage imod det, som ligger foran os, og hver nat kan vi hvile i fred med den tilfredsstillelse, som en veludført dag bringer med sig.

Må vi indbyde enhver af Kirkens medlemmer til frivilligt at yde deres tjeneste, så enhver af os ved at undervise i en klasse, stå i spidsen for en organisation, ved at prædike evangeliet og ved at hjælpe med til at holde vore kirkebygninger rene, pynte dem eller bygge dem, kan yde den uselviske tjeneste, som vil bringe spænding til hver ny dag og den indre fred, »den fred, som overgår al forstand«.

Deres hengivne

Levi B. Thorup,
missionspræsident.

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Visdomsordet.

Spørgsmål:

Vil De venligst svare mig på, om Visdomsordet nogensinde er blevet givet til Kirken som en befaling, der gør overholdelsen af det obligatorisk for Kirkens medlemmer?

Svar:

Dette er et af de mange spørgsmål, som vi har modtaget angående Visdomsordet. Nogle af spørgsmålene skyldes misforståelse, og andre søger øjensynlig efter svar, som kan retfærdiggøre en overtrædelse eller modifikation af de forordninger, der er nævnt i åbenbaringen. Det enkle svar på dette spørgsmål er *ja,* en sådan befaling er blevet givet og gentaget ved adskillige lejligheder. Den 9. september 1851 forkyndte Præsident Brigham Young, at medlemmerne af Kirken havde haft tilstrækkelig tid til at blive belært om vigtigheden af denne åbenbaring, og at den herefter skulle betragtes som en guddommelig befaling. Dette blev først sat til afstemning blandt de mandlige medlemmer af forsamlingen og derefter blandt kvinderne og enstemmigt vedtaget. Ved et konferencemøde i oktober 1908 forkyndte Præsident Joseph F. Smith det samme, og dette er blevet gentaget fra tid til anden.

Det er sandt, at da det første gang blev åbenbaret, blev det ikke givet som en befaling, der var obligatorisk overfor medlemmerne, således som De Ti Bud er. Ikke desto mindre er betydningen klar, således at ingen medlemmer med et oprigtigt ønske om at gøre Herrens vilje vil tænke på med vilje at overtræde de råd, det indeholder. I de første par år efter at Kirken var organiseret, kom omvendte medlemmer ude fra verden, og de så intet forkert i brugen af tobak eller i at drikke vin og i nogle tilfælde endda stærkere alkoholiske drikke. For at rette dette onde, som forstanden lærer os er skadeligt for legemet, og for at rense Kirken for sådanne vaner, gav Herren dette Visdomsord. Ligegyldig hvorledes vi ser på det, er hensigten tydeligt, at det skal overholdes trofast. At besvare alle de spørgsmål, der er blevet stillet angående dets belæring, ville kræve en hel bog af betydelig tykkelse. Lad os hellere se på det formål, hvortil det blev givet:

»Sendt med hilsen, ikke som befaling eller tvang, men som åbenbaring og visdomsord, der påviser Guds vilje og orden angående de helliges timelige frelse i de sidste dage.

Givet som et princip med en forjættelse og afpasset efter de svages evne, ja, de allersvageste blandt alle de hellige, som er eller kan kaldes hellige.« *(L. & P. 89: 2-3).*

Det synes for de fleste af Kirkens medlemmer, at alt hvad Herren behøver at sige, er, at det er hans vilje, at denne åbenbaring skal overholdes og holdes. Der står skrevet:

»Thi se, det er ikke passende, at jeg giver befaling i alle ting; thi den, som skal tvinges til alt, er en lad og ikke en klog tjener, hvorfor han ingen belonning får.« *(L. & P. 58:26).*

Blandt andre sporgsmål, som vi har modtaget, finder vi f. eks.: »Hvorfor giver Herren os ikke yderligere åbenbaring angående mange andre stimulanser og drikke og den rette fode for legemet?« Svaret er: Fordi sådan åbenbaring er unodvendig. Visdomsordet er en grundlæggende lov. Det viser vejen og giver os tilstrækkelig instruktion med hensyn til både fode og drikke, som er godt for legemet, og også hvad der er skadeligt. Hvis vi oprigtigt folger, hvad der er skrevet, ved hjælp af Herrens Ånd, behover vi ikke yderligere råd. Denne vidunderlige instruktion indeholder følgende forjættelse:

»Alle hellige, der erindrer sig disse ord, følger dem og vandrer i lydighed mod disse bud, skal få sundhed i navlen og marv i benene.

De skal finde visdom og store skatte af kundskab, ja, endog skjulte skatte.

De skal lobe og ikke blive trætte; de skal gå og ikke blive matte.« *(L. & P. 89:-18-20).*

Ved således at overholde befalingen bliver vi forjættet inspiration og Herrens Ånds vejledning, gennem hvilken vi vil vide, hvad der er godt, og hvad der er dårligt for legemet, uden at Herren skal give os en specificeret liste, der adskiller de gode ting fra de dårlige, så vi kan blive beskyttet. Vi vil ved trofast at overholde dette lære, at Herrens forjættelser går i opfyldelse. Vi vil nærmere lære værdien af vort dødelige legeme. Det er blevet givet os som et evigt tabernakel for vor ånd. Hver sjæl (d.v.s. ånd og legeme tilsammen) vil i opstandelsen blive uadskilleligt forenet, for aldrig igen at blive adskilt. Vi vil have vor egen identitet lige så klart, som vi har det nu, thi som Amulek sagde:

»Ånden og legemet skal atter forenes i deres fuldkomne skikkelse; både lem og led skal komme på rette plads igen, ja, som vi er nu; og vi skal fremstilles for Gud med samme bevidsthed, som vi har nu og med klar erindring om al vor skyld......

Nu har jeg talt til dig om det dodelige legemes død og ligeledes om det dødelige legemes opstandelse. Jeg siger dig, at dette dodelige legeme bliver oprejst til et udodeligt legeme, det vil sige fra doden, ja, fra den første død til livet, så det ikke kan dø

mere; ånden forenes med legemet for aldrig mere at være adskilt; og således bliver det hele åndeligt og udødeligt, så det ikke mere kan se forkrænkelighed.« *(Alma 11:43, 45).*

I opstandelsen skal vi modtage belonninger i henhold til vore personlige gerninger, og der står skrevet, at de, som er urene i dette liv, vil stadig være urene i det andet liv. *(Åbenb. 22:11; Alma 41:14-15).* Hvis vi derfor elsker sandheden, skulle vi fryde os ved at gøre de ting, som Herren ønsker vi skal gøre.

Et af versene i denne åbenbaring (vers 4) bliver som regel ganske overset. Det fastslår, at den tid vil komme, da onde og rænkefulde mennesker vil tage deres tilflugt til den praksis at forfalske fødevarer og drikkevarer for at tjene penge, til skade for deres ofres helbred. Hvor sande har disse ord ikke været! Så skadelig er denne praksis blevet, at regeringen var tvunget til at vedtage love om rene fodevarer og medicinalvarer for at beskytte folket. Til trods for disse sunde love er der stadig mange overtrædelser af dem, og skadelige medicinalvarer bliver smuglet ind i landet, hvor de bringer elendighed og død over tusinder.

Der er måder, hvorpå vi kan bryde Visdomsordet. Vi bryder det, hvis vi spiser mere, end der er nødvendigt, selv af sunde fødevarer. Vi har fået befaling om at gore alle ting med måde, »ikke i overmål, ej heller med overdrivelse.« *(L. & P. 59:20).* Herren har ikke fordømt brugen af hvidt mel, heller ikke raffineret sukker. Der er nogle af os, som ikke kan spise fuldkornsbrød og de grovere fødevarer på grund af særlige fysiske omstændigheder. Hvis hvidt sukker skulle fordømmes, ville Herren ikke have åbenret til Præsident Wilford Woodruff, at det var nødvendigt at bygge en sukkerfabrik. Nogle mennesker er allergiske overfor een ting, andre overfor en anden, og dog er det, de ikke kan tåle, sunde for andre. Enhver fuldkommen fode, som er god for legemet, kan være skadelig, hvis man hengiver sig til den til overmål. Ifølge Herrens forjættelse vil vi få visdom til at forstå disse ting, ved at vi trofast overholder denne grundlæggende lov - Visdomsordet.

En sikker vejleder for alle og enhver er: Hvis man er i tvivl med hensyn til den ene eller anden slags fødevare eller drikke, om den er god eller skadelig, så lad være at nyde den, før man har fået sandheden at vide om den. Hvis noget, man får tilbudt, er vanefremmende, kan vi være sikre på det, når vi slutter os til, at det indeholder nogle bestanddele, som er skadelige for legemet, og så skulle vi undgå det.

Joseph Fielding Smith.

Den europæiske missionspræsident
besøger Danmark

I dagene 20. til 27. marts vil den nye europæiske missionspræsident, *Alvin R. Dyer,* besoge den danske mission og tale ved en række moder i de forskellige distrikter.

Planen for præsident Dyers besog er folgende:

Søndag den 20. marts: ODENSE

Kl. 14.00-17.45 .... Missionærmode
Kl. 18.00 .... Konferencemøde
Kl. 20.00-21.00 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedommets ledelser

Mandag den 21. marts: AARHUS

Om formiddagen inspektion af bygningerne i Fredericia, Vejle, Horsens og Aarhus.
Kl. 13.00-17.00 .... Missionærmode
Kl. 18.15-19.15 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedømmets ledelser
Kl. 19.30 .... Konferencemøde

Tirsdag den 22. marts: AALBORG

Om formiddagen inspektion af bygningerne i Frederikshavn og Aalborg.
Kl. 13.00-17.00 .... Missionærmode
Kl. 18.15-19.15 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedommets ledelser
Kl. 19.30 .... Konferencemode

Onsdag den 23. marts: RANDERS

Om formiddagen inspektion af bygningerne i Skive og Randers.
Kl. 13.00-17.00 .... Missionærmøde
Kl. 18.15-19.15 .... Mode med distriktets, grenenes og præstedommets ledelser
Kl. 19.30 .... Konferencemode

Torsdag den 24. marts: ESBJERG

Om formiddagen inspektion af bygningerne i Silkeborg, Herning og Esbjerg.
Kl. 13.00-17.00 .... Missionærmode
Kl. 18.15-19.15 .... Møde med distriktets, grenenes og præstedommets ledelser
Kl. 19.30 .... Konferencemøde

Fredag den 25. marts: KØBENHAVN

Om dagen inspektion af bygningerne i Sønderborg, Kolding, Svendborg og Slagelse.
Om aftenen ankomst til København.

Lørdag den 26. marts: KØBENHAVN

Om formiddagen inspektion af bygninger og grunde i København.
Om eftermiddagen missionærmøde.

Søndag den 27. marts: KØBENHAVN

Kl. 10.30-12.00 .... Konferencemøde
Kl. 15.30-16.30 ...... Møde med distriktets, grenenes og præstedommets ledelser
Kl. 17.30 .... Konferencemøde

Præsident Alvin R. Dyer

Præsident for den europæiske mission.

Præsident *Alvin R. Dyer* blev kaldet til at være assistent til de Tolv Apostles Råd i oktober 1958. Han virkede på den tid i Generalbestyrelsen for M.I.A.. Sammen med sin hustru, May Elizabeth Dyer, præsiderede han over missionen i Centralstaterne i Amerika med hovedkvarter i Independence, Missouri, fra 1954 til august 1958.

Præsident Dyer fuldforte som ung mand en mission i missionen i de østlige stater, hvor hans søn, Brent Rulon Dyer, nu arbejder som missionær. Siden præsident Dyer vendte tilbage fra denne første mission, har han stadig været aktiv i Kirken og haft mange ansvarsfulde stillinger. Han har arbejdet 11 år som rådgiver i to forskellige biskopråd og 5 år som biskop for Monument Park Ward, hvor hans programmer for ungdommen vakte

opmærksomhed langt omkring i Kirken. For han blev biskop, arbejdede han i 8 år i to forskellige stavs-hojråd, i Salt Lake City og Riverside Stavene.

Præsident Dyers hustru, May Elizabeth Jackson Dyer, har hele sit liv været aktiv i Kirken og har understottet sin mand i alle de kaldelser, han har haft i Kirken. De blev viet i Salt Lake Templet og har to born, en datter, Gloria May Klein, gift med Reed Klein, en tidligere missionær. Deres andet barn, Brent Rulon Dyer, er, som ovenfor nævnt for ojeblikket missionær i Missionen i de ostlige stater. De har et barnebarn, Mark Klein.

Præsident og soster Dyer blev kaldet til at præsidere over den europæiske mission i november 1959 og rejste fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, den 9. januar.

Den 28. januar blev det europæiske missionskontor åbnet efter præsident Dyers ankomst til Frankfurt a/M. Den europæiske mission havde i mange år hovedkvarter i London, men blev lukket for 10 år siden; Alma Sonne, nu assistent til De Tolv Apostles Råd, var den sidste præsident. Præsident Dyer har det administrative ansvar for de 11 europæiske missioner med tilsammen mere end 50.000 medlemmer af Kirken og omkring 1400 fuldtids-missionærer.

Præsident Dyer og hans hustru udtrykker deres store glæde over at kunne komme til den danske mission og mødes med Kirkens medlemmer og missionærer. Han udtaler, at formålet med hans komme er at forkynde, at Gud har kaldet en profet i denne tidsalder, og gennem sine sendebud har forkyndt til verdens folk:

1. Sandheden om Jesus Kristus og hans slægtskab med Gud Faderen.
2. At en ny uddeling af evangeliet er blevet indledet med Joseph Smith, en Guds Profet, der var kaldet til at vidne om disse ting.
3. At Jesu Kristi Kirke er blevet oprettet med evangeliets, præstedommets og de frelsende ordinancers fylde.
4. At en guddommelig optegnelse, *Mormons Bog,* er fremkommet ved inspiration og hellige sendebuds tilsynekomst, og den er en beretning om 150 millioner menneskers forfædre. Denne bog er et nyt vidne for Kristus.

Til alle der ønsker at rejse
til templet,
også de, der kører i egen befordring

Den i sidste nummer af STJERNEN indlagte indtegningsblanket bedes indsendt snarest muligt, *senest den 1. april,* af *alle,* som rejser til templet i sommer, også de, der rejser i egen bil eller på anden måde. Husk at udfylde, hvilket tidspunkt De rejser, enten *4. til 13. juli* eller *10. til 17. august,* da vi skal give templet besked på, hvor mange der kommer.

Da der synes at herske nogen uvidenhed om de betingelser, der skal opfyldes for at kunne komme i templet, foruden de personlige betingelser, der skal til for at få en tempelanbefaling, skal vi her anføre betingelserne:

1. Man skal have været medlem af Kirken mindst 1 år. Såfremt der kun mangler ganske kort tid i 1 år, kan der eventuelt gives dispensation af missionspræsidenten.
2. Mandlige medlemmer skal have det melkisedekske præstedømme, altså være ældster.
3. Kvindelige medlemmer, hvis mænd ikke er medlemmer af Kirken, kan *ikke* komme i templet. Der gives *ingen* dispensation fra denne regel.
4. Kvindelige medlemmer, hvis mænd er medlemmer, men ikke ønsker eller ikke er værdige til at komme i templet, kan komme i templet, men skal medbringe en skriftlig tilladelse fra deres mænd.
5. Medlemmer, både mandlige og kvindelige, som er eller har været fraskilt (altså også de, der er gift igen), og som skal i templet for første gang, skal have speciel tilladelse fra Det Første Præsidentskab. Grenspræsidenten vil være behjælpelig med at skrive en kortfattet ansøgning, indeholdende oplysning om, hvornår og hvorfor vedkommende er skilt. Denne ansøgning indsendes til missionspræsidenten, som vil sende den videre til Det Første Præsidentskab.

Busrejse til templet

Efter ønske fra flere sider vil der blive arrangeret en *busrejse* til templet i forbindelse med den første tempeltur fra 4. til 12. juli, under forudsætning af at mindst 28 deltagere melder sig *inden 1. april.*

Bussen vil afgå fra Esbjerg lørdag morgen den 2. juli, og rejsende fra andre dele af landet vil kunne støde til i Fredericia. Hjemrejsen vil foregå fra Zollikofen tirsdag den 12. juli med hjemkomst til Danmark torsdag den 14. juli.

Turen vil koste *kr. 330,00 pro persona,* heri er indbefattet 4 overnatninger med morgenmad og varm middagsmad 6 dage.

Søskende, der ønsker at rejse med bus, bedes indsende den i sidste nummer af STJERNEN indlagte indtegningsblanket med udtrykkelig angivelse af, at de ønsker at benytte bus, *inden 1. april.* Såfremt der ikke melder sig det tilstrækkelige antal deltagere til busrejsen, vil de anmeldte deltagere blive overført til den planlagte *togrejse,* med mindre de udtrykkelig gør opmærksom på, at de ikke ønsker det. Vi gør opmærksom på, at deltagere, som melder sig til tog eller bus, ikke senere kan bytte om til en anden befordringsmåde.

Når *genealogiske skemaer* kommer retur

Vi fortsætter gennemgangen af de stempler og sedler, der sidder på genealogiske skemaer, der kommer retur fra Amerika.

Hvis navnene på det pågældende skema i forvejen findes i templet, men arbejdet endnu ikke er udført, er skemaet forsynet med følgende røde stempel:

> It appears that the names on this group form are in the temple file. Please resubmit this stamped sheet to the Genealogical Society, 80 North Main Street, Salt Lake City, for verification after ....

Oversættelse:

> Det viser sig, at navnene på dette gruppeskema findes i tempelarkivet. Vi beder Dem indsende dette stemplede skema igen til Genealogical Society, 80 North Main Street, Salt Lake City, til bekræftelse efter ....(dato)............

Det vil altså sige, at skemaet skal sendes tilbage til Amerika efter den påstemplede dato, for at datoerne for tempelordinancerne kan påføres. Skemaet bedes *ikke* sendt direkte til Amerika, men sendes til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.,* som sender det videre.

Vi gør i denne forbindelse opmærksom på, at *alle* skemaer bedes sendt gennem Hovedbestyrelsen og aldrig direkte til Amerika eller gennem missionærerne, når disse rejser hjem, idet de, når de kommer hjem fra deres mission, skal indrette deres nye tilværelse og ikke kan forventes at have tid til at sørge for søskendes genealogiske skemaer.

Hvis man indsender skemaer med personer, man er så fjernt beslægtet med, at man ikke kan bestemme slægtskabsgraden, vil skemaerne komme tilbage forsynet med følgende seddel:

> 14. It is required that a direct connection and definite relationship be established from the family representative to the husband or wife on each family group sheet submitted for processing, representing a Scandinavian lineage.
>
> With the commonness of given names, together with the use of a patronymic in lieu of a fixed surname in Scandinavian records, identification without the aid of relationship is difficult, and sometimes impossible to determine.

Oversættelse:

14. Det kræves, at der er en direkte forbindelse og et bestemt slægtskabsforhold mellem familie-repræsentanten og manden eller hustruen på hvert familieskema, der indsendes til behandling, når det drejer sig om skandinavisk afstamning. Da fornavnene er så almindelige, og der ofte bruges et familie- eller slægtsnavn i stedet for et bestemt efternavn i skandinaviske optegnelser, er identifikation vanskelig og sommetider umulig at bestemme uden ved hjælp af slægtskabsforholdet.

Det vil altså sige, at det er absolut nødvendigt, at der anføres det nøjagtige slægtskabsforhold på *hvert* skema og ikke blot anføres f. eks. »rel. i. l.« (»slægtning på svigerfamiliens side«) eller endda blot »rel.« (»slægtning«). Som tidligere nævnt, kan der kun udføres tempelarbejde for de personer, som virkelig er ens slægt (»blodlinie«) og ikke for »svigerfamilie« eller andre, som man er kommet i »familie« med gennem ægteskab, f. eks. fætres eller kusiners ægtefæller og deres forfædre.

Hvis oplysningerne om personerne på et skema ikke er tilstrækkelige til helt at identificere de pågældende personer, kan skemaerne være påheftet følgende seddel:

41. We suggest that you consult additional sources to complete this record. The information does not sufficiently identify the persons shown, therefore, tre record is not acceptable for processing.

Oversættelse:

41. Vi foreslår, at De ser efter i flere kilder, tor at dette skema kan blive komplet. Oplysningerne identificerer ikke de pågældende personer tilstrækkeligt, dertor kan skemaet ikke godkendes til tempelarbejde.

Ufuldstændige skemaer kan også være forsynet med følgende seddel:

42. The husband or wife who is related as an »in-law« is not properly identified as to name, birthdate, birthplace, marriage date, marriage place etc. Will you please withhold this sheet until further research is undertaken to complete this family group record with adequate information for the parents in addition to records of all of the children born to this couple.

Oversættelse:

42. Ægtemanden eller hustruen, der er beslægtet som en »sviger-slægtning«, er ikke tilstrækkelig identificeret med hensyn til navn, fødselsdato, fødested, vielsesdato, vielsessted etc. Vi beder Dem beholde dette skema, indtil yderligere undersøgelser er foretaget for at gøre denne familiegruppe komplet med fyldestgørende oplysninger om forældrene tilligemed oplysninger om alle børn af dette ægtepar.

Åbning af Rønne kirke

Hvor blev det dog en herlig tur til Bornholm! Missionspræsident og søster Thorup var - på grund af konferencen i Randers - forhindrede i at tage til Rønne til åbningen af den nye kirkebygning og havde derfor bedt distriktspræsident Harry Petersen og hans hustru om at repræsentere sig ved denne lejlighed.

Det var søndag den 7. februar, og vi fik god tid til at bese kirken, inden mødet begyndte, og hvilken kirke! Den er ganske yndig, holdt i lyse farver, alt træværk i teak, behagelige stole, praktiske borde, hvor benene kan skrues af, store vinduer med lette gardiner for. Kirkesalen er naturligvis den største og er bygget, så der er mulighed for udvidelse, og den har udsigt til den i øjeblikket tilfrosne sø. Kvindelig Hjælpeforening har et hyggeligt

værelse med indbyggede skabe og med lem ud til kokkenet, et kokken, som fik mig til at være helt misundelig på Amager grens vegne! Det er stort og firkantet, med lyseblå fliser på væggene, rode køkkenborde, stålvask, el-komfur og en stor ovn, skabe til alt muligt, kort sagt et rigtigt ønskekøkken. Desuden er der et stort, hyggeligt værelse til missionærerne, med skabe malet i forskellige klare farver, og nedenunder er der toiletter, to klasseværelser, fyrkælder o.s.v. Man kan rigtig se, hvordan broder Lund har gået og kælet for hver eneste lille del og personligt overvåget, at alt blev godt udfort.

Kl. 9 begyndte præstedomsmodet, hvor der var 7 tilstede, og de seks brodre talte ved denne lejlighed, og distriktspræsidenten takkede broder Lund for hans store arbejde som arkitekt for kirken og hans ledelse med arbejdet. Samtidig havde Kvindelig Hjælpeforening mode; der var kun 4 søstre tilstede, men de havde det hyggeligt sammen. Søster Lund er præsidentinde, og efter at hun havde budt velkommen, fik soster Irma Petersen lejlighed til - efter at have overbragt en hilsen fra missionspræsidentparret og Amager grens søskende - at fortælle sostrene lidt om, hvilke muligheder der åbner sig for dem nu, hvor de har foden under eget bord, til at tage mange opgaver op, som de ikke havde mulighed for under de forhold, de havde før i lejet lokale.

Kl. 10 holdtes sondagsskole, og der var 22 tilstede. Der var forskellige taler af lokale søskende, og distriktspræsidenten og hans hustru fik også anledning til at udtrykke deres glæde over at være tilstede ved denne specielle lejlighed. Alle var de meget lykkelige over at have fået denne smukke bygning.

Om eftermiddagen blev der holdt sangovelse hos soster Hansen, som også spiller i kirken ved møderne.

Aftenmødet var sat til kl. 19,30, og der var 52 tilstede, det vil sige, at alle pladser var besat. og der var rigtig feststemning. Dertil bidrog også alle de blomster, som i dagens lob var kommet fra forskellige soskende, undersøgere og håndværkere, som ligeledes havde sendt en meget stor, smuk gulvvase. Flere af håndværkerne var også tilstede ved aftenmodet.

Der indledtes med sangen »Lover den Herre« og bon ved ældste Gary Hudson. Den præsiderende ældste fra missionærdistriktet Nord-Kobenhavn, hvortil Bornholm horer, ældste Roger L. Olsen, og hans kammerat, ældste John Price, talte over emnerne »Kristi forsoning« og »Hvad er mormonismen?«. Derefter sang vi »Vi glædes og frydes«, og resten af aftenen blev overgivet til distriktspræsident Harry Petersen, som begyndte med at takke de tilstedeværende håndværkere for deres fine arbejde, og fordi de var kommet tilstede og derved bidrog til at gore denne aften endnu mere festlig. Han kom ind på forskellige af Kirkens grundprincipper, fremkom med forskellige beviser på Mormons Bogs sandhed, bevist gennem videnskaben, fortalte om sine egne erfaringer

med at prøve at finde fejl ved vor lære for at være 100 % sikker på dens ufejlbarlighed, og hvordan han nu gennem snart 36 år kun kunne sige god for vor Kirkes lære, og han bar meget stærkt vidnesbyrd om sandheden af det evangelium, vi forkynder i vor Kirke.

I aftenens løb blev der oplæst et telegram fra missionspræsident og søster Thorup, afsendt fra Randers. Mødet sluttede med sangen »Forbliv hos mig« og bøn ved ældste William B. Olsen.

Efter mødet havde Kvindelig Hjælpeforening arrangeret et meget festligt traktement for os alle: varme, lækre horn, æblekage og orangeade, og vi fik derved lejlighed til at komme i snak med de forskellige gæster og undersøgere. En helt igennem dejlig aften! *I. P.*

Distrikts-konference i Ålborg

Under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af distriktspræsidenten, ældste John Jørgensen, afholdtes distriktskonference i Aalborg den 16. og 17. januar.

Om lørdagen var der koncert ved Aalborg grens sangkor. Programmets højdepunkt var en klaversolo ved søster Florence Thorup, der spillede en fantasi over »O, min Fader«, og den lød som en bøn uden ord. Efter koncerten opførte Kvindelig Hjælpeforening en fortællende sketch angående Mormons Bog og Kristi genkomst på det amerikanske fastland; der medvirkede et talekor, og sangkoret sang nogle sange, der passede til emnet.

Søndagen begyndte med præstedomsmøde og Kvindelig Hjælpeforenings møde. Præsident Thorup formanede brødrene til at være aktive og passe deres arbejde både som brødre i Kirken og som fædre. Grenspræsidenten, broder Anton Falden, forklarede

om djævelen og hans magt over os, men gav os eksempler på, hvordan vi ligesom Herren kan sige til djævelen: »Vig bort, Satan«.

Det var ungdommen, der prægede søndagsskolen. Der blev talt over mange emner og skriftsteder fra Kirkens standardværker. Frederikshavn grens sangkor sang, og nogle børn fra Aalborg tog også del.

Præsident Thorup talte om fasteofret og dets betydning. Han bad enhver sidste dages hellig om at betale et ærligt fasteoffer. Vi bør betale de penge, vi sparer ved at faste to måltider, ikke blot de penge vi sparer for en person, men for alle, som faster. Vi ved, at fasteprincippet er den bedste måde for os til at ydmyge os for Herren, og derfor får vi kun gavn af de penge, vi giver til de fattige gennem vort fasteoffer.

Om eftermiddagen afholdtes et dåbsmøde, en genealogisk spørgetime, tilrettelagt af søster Mary Kaiser, og et funktionærmøde under præsidium af hovedbestyrelserne fra København.

Aftengudstjenesten var under ledelse af distriktspræsidenten, ældste John Jørgensen, og indledtes med, at 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Jan Peterson, læste navnene på Kirkens Generalautoriteter og på autoriteterne i den danske mission og i Aalborg distrikt til opretholdelse. Man lagde mærke til, at der var kommet to nye navne på listen: Ældste Alvin R. Dyer, der opretholdtes som præsident for den europæiske mission, samt broder *Børge Klitgaard*, der blev opretholdt som den nye distriktspræsident i Aalborg distrikt.

Præsident Jan Peterson talte dernæst om vor tendens til at undlade at holde de bud, som ikke lige passer med vort daglige liv. Det er let for os at finde på undskyldninger, som vi synes giver os ret til at glemme Guds ord. Husk, vi skal leve af hvert ord, der udgår fra Guds mund.

Præsident Børge Klitgaard, den nye distriktspræsident, bad medlemmerne om at støtte ham og bar sit vidnesbyrd om Kirkens sandhed, og hvor vigtigt det er, at vi alle tager del i arbejdet.

Præsident Jan Peterson talte dernæst om præsident Heber J. Grants liv. Præsident Grant var et levende eksempel på det gamle ordsprog: »Øvelse gør mester«. Han kæmpede hårdt for alt, hvad han opnåede i livet.

Søster Florence Thorup brugte nogle vidunderlige historier til at illustrere, hvad evangeliet kan gøre for os, om vi bruger det til vor gavn.

Præsident Thorup sluttede mødet med en formaning til os alle om at begynde at leve vort liv, så vi kan være levende eksempler på, hvad evangeliet kan betyde for en. Ansvaret er vort, men det er velsignelserne også. Der er plads for alle, men vi må alle hjælpe til. Det skal gå hurtigt og kan gå os forbi, hvis vi ikke passer på. Vågn op og stå op! »Thi Zion skal tiltage i skønhed og hellighed, dets grænser skal udvides og dets stave befæstes. Ja, sandelig siger jeg jer, at Zion må stå op og iføre sig sine skønne klæder.« *(L. & P. 82:14).* *J. J.*

Distriktskonference i Odense

Den 23. og 24. januar afholdtes distriktskonference i Odense. Lørdag aften var der en dejlig koncert ved Odense grens sangkor, som sang en række skønne sange, afvekslende med kvartet og solonumre. Efter koncerten blev der i G.U.F.-salen opført et lille skuespil, taget fra Mormons Bog, og det indeholdt et vidunderligt budskab, som har lige så stor betydning for verden i dag som for 2000 år siden. Efter skuespillet blev der af Kvindelig Hjælpeforening serveret forskellige forfriskninger.

Søndag morgen afholdtes præstedømsmøde og Kvindelig Hjælpeforenings møde. Ved præstedømsmødet var der 48 brødre tilstede, og to brødre talte over henholdsvis Lære og Pagter 4:3 og nødvendigheden af kærlighedsbudskabet. Derefter blev tiden overgivet til missionspræsident Levi B. Thorup, som bl. a. sagde: »Igennem præstedømmet slutter vi flere pagter med Gud, hvor vi tilkendegiver vor lydighed overfor ham; vis, at vi kan holde de pagter«. Missionspræsidenten opfordrede til slut enhver til at hjælpe og opbygge de venner, som missionærerne bringer til Kirken. Ved Kvindelig Hjælpeforenings møde var der 42 søstre tilstede, og vi hørte taler over konferencens emne: »Men den, som vil være stor iblandt jer, skal være jeres tjener, og den, som vil være den første af jer, skal være alles træl«. Endvidere talte søster Florence Thorup samt ældste Don Coleman som repræsentant for præstedømmet. Syngende Mødres kor sang nogle smukke sange mellem talerne.

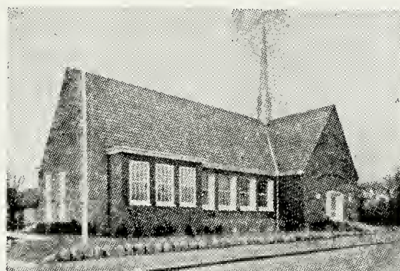
Søndagsskolen blev ledet af distriktspræsidenten, broder Johs. Liljengren, som bød velkommen og oplæste konferencens emne. 1. og 2. børneklasse sang nogle sange, og vi hørte seks taler ud fra konferencens emne. Imellem talerne sang grenskoret »O, Gud, din hånd«, søster Thorup spillede en klaversolo, og en kvartet sang »En rose så jeg skyde«. Tilstede 106.

Om eftermiddagen var der først instruktionsmøde angående genealogi og tempelrejsen ved søster Mary Kaiser, derefter funktionær-

møde for de forskellige organisationer under ledelse af hovedbestyrelserne.

Konferencens hovedmøde begyndte kl. 17,30, og salen var fyldt til sidste plads. Kirkens autoriteter blev opretholdt ved 2. rådgiver i missionens præsidentskab, præsident Jan Peterson. Efter en sang af koret talte distriktspræsident Liljengren om oprettelsen af Guds sande Kirke og dens mission her i verden. Søster Thorup spillede en klaversolo, og ældste Jan Peterson holdt derefter en tale om nødvendigheden af missionærarbejdet og af åbenbaringer til jordens indbyggere. Efter endnu en sang af koret talte soster Thorup, som bl. a. sagde: »Påskøn de gaver, som andre giver os, uden at vi tænker over det til dagligt. Vi ville ikke have telefon, lys, skonne musikværker eller andre ting, om ikke andre havde givet os det. Vi nyder så mange ting på grund af andres tjeneste. Lær at takke jeres himmelske Fader for det«. Efter talen fik vi lejlighed til at høre en fin violinsolo ved broder Orla Knudsen. Aftenens hovedtaler, missionspræsident Thorup, gav os derefter en tale, som nok vakte eftertanke hos de fleste. Han sagde bl. a.: »Der er mange fine folk, som kan udføre meget i denne bygning. Lær at påskønne dem! Da Kristus var her på jorden, sagde han: »Elsk din næste«. Gennem daglig efterlevelse af evangeliet kan vi opnå det. Vi kan *ikke* omvende os, dersom vi har had i vort hjerte. Få dette had ud ved at omvende os, hjælp brødre, søstre og venner dermed«, og gav til sidst et strålende vidnesbyrd om Kirkens sandhed og omtalte glæden ved at være her i Danmark på mission. - Tilstede 94. *H. H.*

Distriktskonference i Randers

En ny og skelsættende begivenhed fandt sted, da Randers distrikt blev organiseret og afholdt sin første konference i dagene 6. og 7. februar.

Konferencen begyndte lørdag aften med en dejlig koncert, så alsidig, at der måtte være noget for enhver smag. Dejlige sangnumre, harmonikaspil, valdhorn-

solo, orgelsolo og klaversoli afløste hinanden. Det sidste nummer på programmet var en smukt udført fortællende sketch, »Et nyt vidne for Kristus«, opført af Kvindelig Hjælpeforening.

Aftenen sluttede med hyggeligt samvær, og der var lejlighed til at nyde forskellige slags desserter, pølser og andre forfriskninger.

Søndag morgen indledtes konferencen med præstedomsmøde og møde i Kvindelig Hjælpeforening. To dejlige møder, som det var en oplevelse at overvære.

Søndagsskolen indledtes med sangen »Hvilken smuk og yndig morgen«, og det var i sandhed en smuk og yndig morgen, såvel udenfor som inde i kirken.

Og så oprandt det store øjeblik, da distriktet blev organiseret, og broder *Alfred Jensen*, tidligere grenspræsident i Skive, blev opretholdt som distriktspræsident for Randers distrikt. Der var 99 tilstede, som lovede broder Jensen at støtte ham i dette høje kald.

Derefter var der lejlighed til at høre dejlige taler fra forskellige søskende fra Holstebro, Skive, Viborg og Randers, afvekslende med klaversoli og sang, bl. a. af de yngste klasser fra søndagsskolen i Randers. Til sidst hørte vi et dejligt musiknummer af søster Florence Thorup.

Om eftermiddagen var der genealogisk spørgetime ved søster Mary Kaiser og funktionærmøde for alle organisationer.

Aftenmødet blev ledet af missionspræsident Levi B. Thorup, og under dette møde blev Randers gren og Skive gren omorganiseret og nye grenspræsidentskaber indsat. I stedet for ældste Carlo Klitgaard, der var grenspræsident i Randers og nu er rejst tilbage til Amerika, blev indsat broder Knud Markmann med broder Alex Nielsen som 1. rådgiver og broder Gunnar Andersen som 2. rådgiver og broder Kristen Grøn som sekretær. I Skive blev broder Alfred Jensen afløst som grenspræsident, og i stedet blev indsat broder Andreas Solbæk med broder Anton Skoubo som 1. rådgiver og broder Aage Dahl som 2. rådgiver.

Konferencen var en uforglemmelig oplevelse og efterlod et indtryk, man kan leve længe på. Deltagelsen var langt over forventning.

Vor bøn må være fremgang for distriktet og kærlighed og fællesskab mellem medlemmerne, derved giver vi vor distriktspræsident, broder Alfred Jensen, den bedste støtte.

K. F. M.

Det er bedre at bære sit kors end at slæbe det.

Engelsk ordsprog.

Den mand, som mængden tror på, ejer magten.

Frederik II (Prøjsen).

Ligesom ilden prøver guldet, sådan prøver nøden de brave mennesker.

Seneca.

Ny distriktspræsident

Søndag den 7. februar blev *Randers distrikt* organiseret, omfattende Randers gren, Skive gren samt søskende i Holstebro, Hobro og Viborg.

Som distriktspræsident over det nye distrikt blev kaldet den tidligere grenspræsident for Skive gren, broder *Alfred Jensen.*

Præsident Alfred Jensen er født den 27. oktober 1918 og blev døbt i Kirken den 28. juli 1951. Den 6. december 1953 blev han ordineret til ældste, og den 20. december 1953 kaldet som grenspræsident for Skive gren, hvilket embede han har beklædt uafbrudt siden, indtil han blev afløst for at overtage stillingen som distriktspræsident for Randers distrikt.

Vi beder Gud velsigne præsident Alfred Jensen i det store kald, der nu er pålagt ham.

Fra Ældsternes Kvorum II

Kære brødre i Ældsternes Kvorum II!

I STJERNEN for sidste måned fik vi fra missionspræsident Thorup en meget alvorlig advarsel. Måske kan man i første omgang synes, at denne advarsel er meget hård, men når man får tænkt sig lidt om, må man indrømme, at den ikke er det. Der bliver nemlig ikke nogen øllebrødsbarmhjertighed, når vi kommer til dommens dag — det bliver enten—eller.

Derfor skal der også fra Ældsternes Kvorum lyde et par gode råd: »Den, der er givet meget, af ham forlanges der mere«. Vi er givet det højere præstedømme, ikke for at rose os eller for at smigre os, vi har fået dette præstedømme for at tjene, og det er ganske givet, at hvis man ikke ønsker at give al sin tid, om nødvendigt, da var det bedre, om vi intet præstedømme havde fået.

Lad os derfor, brødre, i den kommende tid vise vore hustruer, at det er Herrens tjenere, der holder det højere præstedømme, som har ansvaret for, at Herrens værk går fremad.

Må Gud velsigne os alle og styrke os i troen.

Med kærlig hilsen fra jeres hengivne brødre

Kai L. Nielsen, Arthur Nielsen, Poul Andersen.

Møde i ældsternes kvorum 2 i Odense

I forbindelse med konferencen i Odense afholdt Ældsternes Kvorum 2 en konference lørdag eftermiddag. På grund af det grimme vintervejr var der ikke så mange, men alle grene var repræsenteret ved mødet, som begyndte kl. 16 med velkomst ved præsidenten for kvorum'et, broder Kai Lykkegaard Nielsen. Efter sangen »Kom, alle I Guds mænd« og bøn ved broder Johs. Sørensen, Esbjerg, talte missionspræsident Thorup først om det store arbejde, der skal udføres i de forskellige grene: Fuldtidsmissionærer skal kaldes, ligeledes flere deltidsmissionærer; samtidig skal hver gren oprette byggefond med henblik på udvidelse af grenen. Præsident Lykkegaard sagde derefter i sin tale: »Der er mange opgaver at arbejde med for kvorum'et, og vi er nødt til at gå i aktivitet for at opbygge vort præstedømme som et broderskab. Der skal dannes en komité, som skal varetage oparbejdelse af en velfærdsplan med henblik på 1) Havebrug, 2) Syltning, 3) Hønsefarm og 4) Sport. Igennem disse ting vil vi kunne hjælpe enhver i kvorum'et, som trænger til det, med øjeblikkelig hjælp. Lad derfor enhver arbejde 100 % for disse ting.«

1. rådgiver, broder Poul Andersen, sagde derefter i sin tale bl. a.: »Der bliver forlangt meget af os, men der er ingen undskyldning for ikke at hjælpe. Lad os ikke snyde os selv for de store velsignelser, vi kan få i et fælles kvorum for Guds sag.«

Mødet sluttede med sangen »Pris Gud« og bøn ved broder Harry Petersen, Amager gren.

Efter mødet var der fællesspisning for ældsterne og deres hustruer. Der blev budt på hakkebøf, serveret af medlemmer af det aronske præstedømme, og der var en god stemning ved bordet, hvor brødrene udvekslede tanker og meninger fra deres respektive grene.

H. H.

Fra MISSIONSSEKRETÆREN

Et af mormonismens største principper er, at hvert medlem bør være aktivt engageret i Kirkens arbejde. Dette princip adskiller os fra enhver anden kirke på jorden. Det skaffer store muligheder for personlig udvikling, men det bringer også et ansvar til hvert enkelt medlem af Kirken.

Hvis man kaldes til en stilling, er man ansvarlig overfor de andre medlemmer og overfor Herren til at yde sit allerbedste for at kunne have en god indflydelse på dem, man arbejder sammen med.

En af de største hindringer for den sande og hengivne tjeneste, som Herren forlanger, er, at medlemmer er utilfredse med den kaldelse, som de har modtaget. Søster Jensen synes, at hun bedre kunne virke som præsidentinde i Primary end i den stilling som søndagsskolelærerinde, hun er blevet kaldet til, eller broder Hansen vil hellere være i grenspræsidentskabet end virke som præsident for G.U.F.

Lad os med dette i sinde tænke på Almas ord i Mormons Bog:

»O, gid jeg var en engel og kunne få mit hjertes ønske opfyldt, så jeg kunne gå ud og tale som Guds basun med en røst, der kunne få jorden til at skælve, og råbe omvendelse til alle folk.« *(Alma 29:1).*

Han ønskede at gøre nogle store ting for Herren, men han var en klog Guds tjener og tog sig i det og sagde:

»Men jeg er et menneske, og jeg synder i mit ønske, thi jeg burde være tilfreds med det, Herren har tildelt mig.« *(Alma 29:3).*

Så bærer han sit vidnesbyrd og siger:

»Og eftersom jeg nu ved alt dette, hvorfor skulle jeg da ønske mere end at udføre det værk, som jeg er blevet kaldet til.« *(Alma 29:6).*

Lad os erindre denne kloge tjeners ord, når vi bliver kaldet til at hjælpe med i Herrens værk.

Ældste *Richard S. Ray,* missionssekretær.

KREDSLÆRERNES *budskab*

»Lad mysterierne hvile«.

Der er i Evangeliet visse ting, som er hemmelighedsfulde for os. Et mysterium er en sandhed, som man enten ikke forstår eller som kun delvis er blevet åbenbaret - måske slet ikke åbenbaret. Der findes mennesker, som ligefrem lever af at udspekulere det hemmelighedsfulde og gådefulde. Det er tidsspilde at drøfte det, som ligger over vor forstand at forstå eller finde ud af. Det er unyttigt at indvikle sig i diskussion og strid om de såkaldte religiøse hemmeligheder, som vor himmelske Fader ikke har åbenbaret for os.

Hvis Herren havde ønsket, at disse »hemmeligheder« skulle komme til almindelig kundskab, ville Han have klargjort dem for sine profeter for længe siden; Han ville have gjort dem tilstrækkelig tydelige at forstå for de trofaste. Desværre er der nogle, som er mere interesserede i at diskutere »det ukendte«, end de er i at holde de bud og befalinger, som allerede er åbenbaret.

Herren har åbenbaret så mange af evangeliets principper, som er nødvendige, for at mennesket kan blive frelst og ophøjet i Guds Rige, og Han forventer, at vi er lydige mod disse love. For at opnå dette store mål kræves der ikke *nogen som helst* kundskab om »mysterierne«.

Alle hemmeligheder vil til sidst blive åbenbarede, men Herren har reserveret denne kundskab til dem, som har været trofaste til enden. Han har tydeligt nok sagt, at nogle af hans riges hemmeligheder ikke vil blive åbenbaret i dette liv. Hvorfor så dog forsøge på at forklare det, som Herren selv forholder sig tavs om? Følgende skriftsted viser tydeligt hans vilje angående hemmeligheder:

»Thi så siger Herren: Jeg, Herren, er barmhjertig og nådig mod dem, som frygter mig, og jeg finder behag i at ære dem, som tjener mig i retfærdighed og i sandhed indtil enden.

Stor skal deres løn være og evig deres herlighed.

Og dem vil jeg åbenbare alle hemmeligheder, ja, alle mit riges hemmeligheder, som har været skjult fra tidens begyndelse; og i kommende tider vil jeg kundgøre dem min velbehagelige vilje angående alt, hvad der hører mit rige til.

Ja, endog evighedens undere skal de skue, og jeg skal vise dem det tilkommende, ja, hvad der skal ske i mange slægtled.« *(Lære og Pagter 76:5-8).*

Det, som betyder mest, er at leve værdigt. Hvis vi gør det, vil nogle af de ting, som engang syntes mystiske, blive klare for os gennem den Helligånd. Men den mest opmuntrende tanke er imidlertid den forsikring, at Gud holder kundskaben om alle sit riges hemmeligheder tilbage, så de trofaste kan modtage dem i det kommende liv. Dette vil blive belønningen til dem, som arver det celestiale rige. Lad os derfor i vore klasser - og når vi ellers diskuterer - holde os til de ting, som er grundlæggende og opbyggende for vor frelse.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»*Vogt dig for hovmod, at du ikke skal falde i fristelse.*« (L. & P. 23:1).

Formål: At påvise, at Satan bruger hovmod til at friste os, og at »hovmod går forud for fald, overmod forud for snublen.« *(Ordsp. 16:18).*

I sine lærdomme advarer vor himmelske Fader os gentagne gange imod faren for selvisk stolthed. I sin uendelige visdom ved han, at vor åndelige udvikling og vor glæde og succes beror på vor ydmyghed, sagtmodighed, mådeholdenhed, beskedenhed,

forståelse og en stadig stræben efter udvikling og forbedring af vort eget jeg.

Selvisk stolthed og hovmod skaber de modsatte karakteregenskaber. Det skaber forfængelighed, arrogance, indbildskhed, begær, praleri og andre negative egenskaber. Sådanne begrænser og stiller sig i vejen for åndelig vækst og står som hindringer for et godt liv.

Alma udtrykte sin bekymring for stolthed og hovmod, da han rådede sin søn Shiblon således:

> »Pas på ikke at blive opløftet i hovmod; ja, vogt dig for at rose dig af din egen visdom og af din store styrke.« *(Alma 1:32).*

Denne store profet sagde endvidere, at de, der er opløftede i hovmod, let kan hengive sig til al slags ugudelighed. *(Se Alma 1:32).*

I sin beskrivelse af de syv ting, som »Herren hader«, nævner Salomon først »stolte øjne« og understreger, at »ved hovmod vækkes kun splid« *(Ordsp. 13:10)* og »mands hovmod går forud for fald«. *(Ordsp. 18:12).*

Herrens store bekymring for, at vi skulle passe på stolthed og hovmod, så vi ikke falder i fristelse, er en advarsel imod selvisk stolthed. Stolthed og hovmod fører til selvophøjelse og bliver Satans værktøj til at friste menneskene med. Ikke engang Jesus undgik Satans snedige fristelse, der appellerede til selvisk stolthed og hovmod. Inden Frelseren påbegyndte sin jordiske mission, tog djævelen

> »ham med sig op på et meget højt bjerg og viser ham alle verdens riger og deres herlighed, og han siger til ham:
>
> »Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede mig.«
>
> Da siger Jesus til ham: »Vig bort, Satan!«« *(Matt. 4:8-10).*

Stolthed og hovmod kan ikke alene føre til den enkeltes undergang, men til hele nationers. Denne ødelæggende magt er især synlig i Mormons Bogs historie. Når folket adlød Herrens bud og befalinger, havde de fremgang. Men når de havde fremgang, blev de ofte »stolte i hjertet«. *(4 Nephi 43).* Det var under disse forhold, at de gav efter for Satans fristelser og førtes til deres egen undergang.

Uselvisk stolthed og værdighed kan, hvis den kontrolleres på rette måde, udøve en konstruktiv, opløftende indflydelse. Vi bør f. eks. aldrig underminere vor egen selvrespekt og værdighed. Vi bør være stolte af vor guddommelige arv som børn af vor himmelske Fader og som efterkommere af værdige jordiske forældre. Vi har ret til at være stolte af det, som vore børn har opnået på retskaffen vis, og af de muligheder og velsignelser, som vort medlemsskab i Kirken bringer. Disse udtryk for uselvisk stolthed er gode, så længe de tjener som motiv og spore til en mere hensigtsmæssig livsførelse.

Selv denne uselviske stolthed kan også blive et redskab til fristelse i Satans hænder. Dersom den ikke kontrolleres, kan den føre til indbildskhed, selvretfærdighed og intolerance. Dersom vi indtager en sådan holdning, kan

den begrænse vor udvikling. Den kan få os til at gore modstand mod Herrens råd og lærdomme og kan få os til at gå tilbage i stedet for fremad.

Vi behøver ikke at være rige, mægtige eller opnå verdslig berommelse og ære for at komme ud for stolthedens og hovmodets odelæggende indflydelse. Ingen af os er immune overfor denne menneskelige svaghed. Hovmod hæver sit fristende hoved gennem alle dagens aktiviteter. Undertiden tager den form af stædighed. Vi tover måske med at bede en anden om tilgivelse, når vi har talt hårdt og ondt eller ikke gør en eller anden lille venlig gerning, fordi vor stolthed er i vejen. Vi bliver måske misundelige på en anden, fordi han har opnået meget eller modtaget en hædersbevisning, fordi vor stolthed siger os, at vi kunne have gjort det lige så godt. Undertiden gør vor stolthed os uvillige til at tage imod andres kloge råd og hindrer os i at gore tingene på en bedre måde.

Det er ganske afgjort, at vi alle til stadighed må være på vagt, så at stolthedens og hovmodets svækkende indflydelse ikke skal lede os i fristelse. Lad os erindre Salomons ord, da han sagde: »Hovmod går forud for fald, overmod forud for snublen.« *(Ordsp. 16:18).*

Hvordan kan vi da bekæmpe stolthedens og hovmodets snigende indflydelse?

Herren har sagt:

»Det er sagt dig, o menneske, hvad der er godt, og hvad Herren kræver af dig: hvad andet end at øve ret, gerne vise kærlighed og vandre ydmygt med din Gud.« *(Mika 6:8).*

G. U. F.

»Gør hvad du kan i dag, i morgen kommer måske aldrig«

Således siger et gammelt ord, og det kunne i sandhed være et skriftsted; det er fyldt med visdom og i overensstemmelse med Frelserens ord. Den tid, vi i dag forspilder, kommer ikke igen. Vi kunne måske have udviklet os i den tid, nu er vi derimod gået tilbage, thi intet står stille, alt er enten fremgang eller tilbagegang.

I vort liv bor vi bestræbe os på at opsoge gode og sunde ting, der kan gavne os, og undgå uvæsentlige aktiviteter, der kun vil tage vor tid til ingen nytte. Tjen Herren og Ham alene, og du vil nyde glæde i rigt mål, din kundskab vil vokse, dit liv få indhold, dit vidnesbyrd blive stærkere, og din ånd blive ydmyg.

Brug hver dag på rette måde, tjen Herren i al din færden, og du vil få din løn derfor.

G.U.F.s Hovedbestyrelse.

Primary

Jesus lærte sine disciple at bede ved bl. a. at fortælle dem den lignelse, som vi kan læse om i Lukas 11:5-9. Der står: »Om nogen af jer har en ven og midt om natten går hen til ham og siger til ham: »Kære, lån mig tre brød, for en ven af mig er kommet rejsende til mig, og jeg har ikke noget at sætte for ham,« og han derindefra så ville svare og sige: »Vold mig ikke besvær, døren er allerede lukket, og både mine børn og jeg selv er gået i seng, jeg kan ikke stå op og give dig noget« ...... jeg siger jer: Selv om han ikke står op og giver ham det, fordi han er hans ven, så vil han dog for hans påtrængenheds skyld stå op og give ham, hvad han behøver. Og Jesus fortsætter: »Bed, så skal der gives jer, søg, så skal I finde, bank på, så skal der lukkes op for jer.«
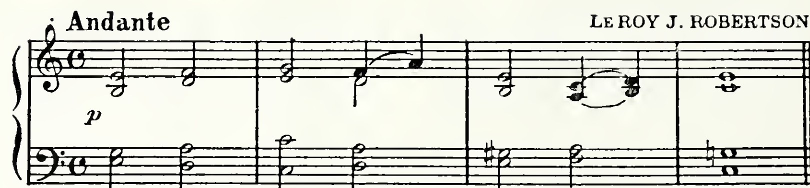
Vor Frelser kendte nødvendigheden og værdien af bøn og drog ofte nytte af disse velsignelser. Jo travlere Jesu liv blev, desto mere bad Han. »Men rygtet om ham bredte sig mere og mere, og store skarer kom sammen for at høre og for at blive helbredt for deres sygdomme. Men han trak sig tilbage til ørkenen og bad.« *(Lukas 5:15-16).* Somme tider havde Kristus ikke engang tid til at spise, *(Mark. 3:20),* ofte havde han ikke tid til at få den nødvendige søvn og hvile, *(Mark. 6:31, 33, 46),* men han gav sig altid tid til at bede, og jo mere han fik at gøre, jo mere bad han. Kristus, det mest fuldkomne menneske, fandt det stadig nødvendigt at søge sin Fader i bøn. Hvorledes tør vi da i vor store svaghed prøve at udarbejde vor egen frelse, når bønnen hungrer efter næring. (Uddrag af »*How to pray and stay awake*« af Max B. Skousen).

Mine kære søskende, med Kristus som forbillede vil vi ransage os selv. Sker det aldrig, at vi begynder en dag uden først at have bedt i stor tro og med ydmyghed i vore hjerter? Jo, desværre! Vi har tit for travlt eller er for optaget af andre ting til at kunne give os rigtig hen i bønnen og få styrke og vejledning derigennem. Eller når vi skal forberede en lektie eller begive os til en klasse, har vi da bedt Herrens ånd om hjælp? Atter må vi ryste på hovedet. Måske har vi nok bedt en bøn, men var det med hjertet eller blot med munden? Kristus viste os vejen i alle ting, også når det gælder bøn, og igennem bøn kan VI følge Kristus og blive som han. Søskende, lad os gøre vort bedste i fremtiden.

Primary Hovedbestyrelse.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.,* og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.
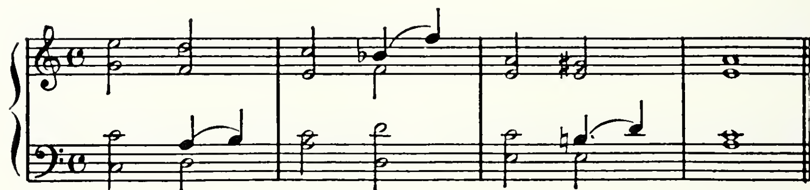
SØNDAGSKOLENS

Nadververs for marts:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»Jesus svarede og sagde til ham: Om nogen elsker mig, vil han holde fast ved mit ord; og min Fader skal elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham.« (Johs. 14:23).

Søndagsskolesang for marts 1960:

»O, Gud, vor hjælp i svundne tid«. (Nr. 15 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for april 1960:

»Glad og munter lyder barnets sang«. (Nr. 128 i den nye sangbog).

Er vore optegnelser nøjagtige?

I Johs. Åbenbaring 20:12 står der: «Og jeg så de døde, de store og de små, stående for tronen, og bøgerne blev åbnet, og en anden bog blev åbnet, som er livets bog; og de døde blev dømt efter det, som var skrevet i bøgerne, efter deres gerninger.«

I L. & P. 128:7: »Af dette skriftsted kan I se, at bøgerne blev åbnet, og at en anden bog blev åbnet, som var livets bog. Men de døde blev dømt efter det, der var skrevet i bøgerne, efter deres gerninger. Følgelig må de bøger, der her omtales, være bøger, som indeholder fortegnelser over deres gerninger og henviser til optegnelser, der føres på jorden. Og den bog, der er livets bog, er den optegnelse, som føres i himlen.« Videre står der i vers 8: »Hvad I optegner på jorden,

skal blive optegnet i himlen, og hvad I ikke optegner på jorden, skal ikke blive optegnet i himlen.«

Kære sekretærer i Søndagsskolen! — det er ord, der gælder i dag for os også — vi er ikke »bare sekretær« — der i huj og hast skriver ned, som det synes bedst — vi har et ansvar, et meget stort ansvar — for de optegnelser, vi fører. Lad os være meget nojagtige med alt, hvad vi skriver, både navne, dato, klokkeslet og de handlinger, der foregår. Det skulle gerne være sådan, at det, vi skriver, kan tåle at sammenlignes med det, der bliver skrevet i himlen.

Kirken har altid lagt stor vægt på optegnelser og gor det stadig — lad os derfor gøre vor pligt og være glade for dette arbejde.

Må Herren velsigne Dem i dette arbejde.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

FØDSELSDAGE:

Aalborg: Den 8. marts fylder søster Marie Gerlach 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 29. marts fylder broder Niels H. Degn, Hadsund, 80 år. Hjertelig til lykke!

Slagelse: Den 20. marts fylder søster Hilma Christensen 70 år. Hjertelig til lykke!

Nyt fra Amerika: Tidligere missionspræsident i den danske mission, nuværende dansk vicekonsul i Utah, *Holger M. Larsen,* er af den danske regering blevet hædret ved at få tildelt Dannebrogsordenen, som på kongens vegne blev overrakt broder Larsen af Danmarks ambassadør i U.S.A., grev Kjeld Knuth-Winterfeldt. Så vidt vides er det første gang, denne orden er blevet tildelt nogen i Utah. Vi ønsker broder Larsen hjertelig til lykke med den store hæder!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Helen Borgholthaus,* sender fra sit hjem i Brigham City, Utah, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Lee K. Christensen,* sender fra sit hjem i Los Angeles, California, en hjertelig hilsen til alle sine søskende og venner i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Charles Broberg,* sender fra sit hjem i Glendale, California, de bedste hilsener til alle han kender i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Søster *Astrid Petersen* og familie, tidligere Esbjerg, nu San Mateo, California, sender en kærlig hilsen til alle, de kender i Danmark.

DØDSFALD:

Helsingør: Broder Carl Christian Christensen er død, 62 år gammel, og blev begravet fra kirken på Priorvej i København den 22. januar. Æret være broder Christensens minde!

København Søndre gren: Den 27. januar døde efter en tragisk bilulykke broder Bent Lundsteen Holm, kun 24 år gammel, og blev under overvældende deltagelse begravet fra kirken, Priorvej, søndag den 31. januar. Æret være broder Holms minde!

Søster Holm har bedt os bringe følgende tak:

Kære brødre og søstre!

Jeg vil gerne på denne måde takke alle for deres dybe deltagelse ved min mand, Bent Holms død og begravelse. Jeg takker også for de mange breve og trøstens ord, jeg har modtaget.

Søster *Hanne Holm.*

BENT LUNDSTEEN HOLM
IN MEMORIAM

Det er både med sorg og glæde, at jeg griber pennen for at skrive om vor afdøde ven og broder i pagten, Bent Lundsteen Holm. Sorg, fordi vi ikke har ham iblandt os mere, og glæde, fordi jeg kan skrive om ham, som han var.

Jeg mødte ham første gang i flåden i 1956. Hans måde at være på tiltalte mig. Han var fyldt med liv og lyst. Broder Bent Holm var usædvanlig talentfuld og fingernem. Vi havde mange vidunderlige oplevelser sammen.

Broder Holm havde en usædvanlig stærk tro. Første gang han hørte om evangeliet, sad vi i en tom spisesal. Efter at han havde hørt om Guddommen og set det demonstreret på et lille stykke papir i ca. en halv time, så han alvorligt på mig og sagde omtrent sådan: »Jeg *tror,* at det er sandt.« Mine tanker går til Johannes Evangeliet, 10. kapitel, 27. vers, hvor Jesus siger: »Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig.« Senere lærte hans lille, søde kone også om evangeliet. Og snart derefter sluttede de pagt med Gud.

Der er så mange ting at fortælle om ham. Men en af de ting, der stod hans hjerte nærmest, var arbejdet for ungdommen. Jeg tror nok, jeg kan sige, at han var elsket af alle de unge og af alle sine medarbejdere. Altid viste han et godt eksempel og en tro, som styrkede og varmede alle omkring ham. Tit har jeg hørt ham bære vidnesbyrd om englebetjening og om de velsignelser han, hans kone og deres to børn modtog af Herren. Sidste år havde jeg lejlighed til at overvære, at broder Bent Holm og søster Hanne Holm samt deres to børn i templet blev beseglet til hinanden for tid og al evighed. Der kom noget vidunderligt over dem, som slet ikke kan beskrives.

Vi, som kendte broder Bent Holm i dagliglivet, ved, at han prædikede evangeliet, hvor han end kom. Hans tro på evangeliet vaklede aldrig. Jeg er taknemlig over, at han var og er min ven. Altid var han parat til at hjælpe andre. Broder Bent Holm var lige til sin død optaget af at arbejde for Herren, som han elskede.

Måtte vi være flittige i Herrens vingård, så vi ligesom broder Holm er beredte til at dø, er min bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

Flemming Hall.

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
Silkeborg: 11. januar:	Ældste	Broder
Clara Hansen	J. Charles Keller	Ebbe Rosenkilde
28. januar:		
Gelius Norregaard	Ældste	Ældste
Olesen	R. Wayne Stoker	DeVon S. Dennison
Aarhus: 28. januar:		
Bodil Hjort Rode	Broder Hans	Broder
Nielsen	Hjort Rode Nielsen	Orla Rode Nielsen
København Søndre gren: 22. december:		
Else Maren	Ældste	Ældste
Basmind Madsen	Mack Jacobsen	Mack Jacobsen
	Ældste	
Ulla Hildeborg Madsen	Mack Jacobsen	Ældste Lloyd Larsen
16. januar:	Ældste	
Frode Erling Bernskov	David K. Sorensen	Ældste Gary Dudley
	Ældste	
Tove Birgit Bernskov	David K. Sorensen	Ældste Gary Dudley
6. februar:		
Klara Marie Vilhelmine	Ældste	Ældste
Nielsine Meyer	Darrel Gamble	Duane N. Smith
Anna Kirstine		Ældste
Amanda Madsen	Ældste Lloyd Larsen	Robert G. Jensen
		Ældste
Ivan Holgersen Madsen	Ældste Lloyd Larsen	Robert G. Jensen
		Ældste
Irvin Holgersen Madsen	Ældste Lloyd Larsen	Robert G. Jensen
København Nordre gren: 16. juni:		
William Thorvald	Ældste	Ældste
Sodergreen	James A. Petersen	Max Brothersen
	Ældste	Ældste
Olga Emilie Sodergreen	Max Brothersen	James A. Petersen
Anny Schov Jorgensen	Ældste Frank Poulsen	Ældste John Price
	Ældste	Broder
Linda Ricarda Carnera	Ralph L. Hansen	Harry Petersen
6. februar:		
Maten Margrethe	Ældste	Ældste
Jensine Jensen	James A. Petersen	Max Brothersen

13. februar:	Ældste	
Poul Borge Andersen	Charles Petersen	Ældste Jack Morris
Kirsten Andersen	Ældste Jack Morris	Ældste Richard Ray
Frederikshavn: 17. jan.	Ældste	Ældste
Kurt Holm Larsen	Robert J. Blake	Robert J. Blake
Aalborg: 21. februar:	Ældste	Ældste
Ingrid Helene Buch	Richard V. Pedersen	Stanley Hansen
	Ældste	Ældste
Karl Johan Buch	Richard V. Pedersen	Stanley Hansen
Odense: 13. december:		
Bent Sigersted	Ældste	Broder
Ringmann Jensen	Monte N. Nelson	Borge Hovsgaard
2. januar:		
Georg Midvaag	Ældste J. M. Nielsen	Ældste J. M. Nielsen
23. januar:	Broder	Missionspræsident
Preben Albert Olesen	Chr. Klokker Hansen	Levi B. Thorup
	Broder	Missionspræsident
Lillian Bohman Olesen	Chr. Klokker Hansen	Levi B. Thorup
Willy Skovgaard	Ældste	
Meidahl Nielsen	Verlin Nicholes	Ældste Monte Nelson
Karen Louise		Ældste
Jorgensen Nielsen	Ældste Monte Nelson	Verlin Nicholes
Kurt Skovgaard		Ældste
Meidahl Nielsen	Ældste Monte Nelson	Verlin Nicholes
6. februar:	Broder	Ældste
Svend Erik Pedersen	Hans Klokker Hansen	Richard V. Jensen
Esbjerg: 9. januar:		Ældste
Helga Hasselstrom	Ældste Don Black	Carl C. Wilberg
30. januar:	Ældste	
Hanne Hasselstrom	Carl C. Wilberg	Ældste Don Black
6. februar:		Ældste
Jutta Hasselstrøm	Ældste Don Black	Carl C. Wilberg
13. februar:		
Richard Dean Allan	Broder Kai	Broder
Pedersen	Lykkegaard Nielsen	Ejnar Nielsen

RETTELSE:

Aabenraa beder os meddele, at adressen er *Møllegade 1* (ikke Mollergade).

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
Amager: 17. januar:		
Hans Erik Helaa	Præst	Broder Peter Rasmussen
Aage Pedersen	Præst	Broder Bent Hall Mouritzen
Skov Jensen	Præst	Broder Harry Petersen
København Nordre gren: 14. februar:		
Benny Arvid Linden	Lærer	Broder Knud Hentzen
Birger Munck	Diakon	Broder Jørgen Ringheim
Keld Harly Neumann Johansen	Præst	Broder Arnold Koster
Ragnar Herbert Bruun	Præst	Broder Torkil Dresso
Ib Rasmussen	Præst	Broder Flemming Hall
Leif Jensen	Lærer	Broder Egon Bolvig
Viggo Grandt Nielsen	Diakon	Broder Sven Erik Koster
Harry Albert Albertsen	Lærer	Broder Poul Petersen
Ewald Johannes Clausen	Lærer	Broder Kjeld Neumann Johansen
Hans Henning Hall	Lærer	Broder Flemming Hall
Aalborg: 19. januar:		
Per Norager	Præst	Broder Anton Falden
Finn Block Pedersen	Lærer	Broder Morten Pedersen
Jan Herd Petersen	Diakon	Broder Poul Falden
25. januar:		
Jorn Holm Bendtsen	Lærer	Broder Frode Madsen
Fredericia: 31. januar:		
Niels Holger Klausen	Præst	Broder Knud Bent Andersen
Odense: 31. januar:		
Erling Sigersted Ringmann Jensen	Lærer	Broder Chr. Klokker Hansen
Edmund Peter Nielsen	Præst	Broder Chr. Klokker Hansen
Herman Siegfred Pedersen	Diakon	Ældste Verlin Nicholes
7. februar:		
Preben Albert Olsen	Diakon	Broder Chr. Klokker Hansen
Georg Midvåg	Diakon	Ældste Richard W. Jensen
Willy Skovgaard Meidahl Nielsen	Diakon	Ældste Verlin Nicholes

VELSIGNELSER

Odense: 3. januar: Børge Høvsgård og Elly Jenrich Pedersen Hovsgårds søn, Niels Marinus Hovsgård, velsignet af sin fader.

Erling Sigersted Ringmann Jensen og Lizzie Agnete Nielsen Ringmann Jensens datter, Annette Ringmann Jensen, velsignet af ældste J. M. Nielsen.

Vejle: 6. december: Eigil Arnold Andersen og Rita Elna Bruuns to sønner, Jan Lykke Andersen og John Lykke Andersen, velsignet af henholdsvis ældste J. Charles Keller og ældste Gary Sorensen.

København Søndre gren: 16. december: Gunnar Hedegård Christensen og Anny Birthe Hedegård Jensen Christensens datter, Susanne Hedegård Christensen, velsignet af ældste Mack Jacobsen.

31. januar: Frode Erling Bernskov og Tove Birgit Bernskovs datter, Helle Birgit Bernskov, velsignet af ældste David K. Sorensen.

København Nordre gren: 7. februar: Benny Arvid Linden og Anni Lissi Lütjens Lindens søn, Peter Jeff Linden, velsignet af broder Torkil Dressø.

Leif Jensen og Grethe Inger Kyhlensøe Jensens datter, Karen Majbrit Jensen, velsignet af ældste Jack Morris.

Missionærforflyttelser:	**Dato:**	**Fra:**	**Til:**
George E. Rice	30. januar	Holstebro	Kobenhavn
Jerry R. Petersen	1. februar	Esbjerg	Kolding
Gary M. Larsen	1. februar	København	Esbjerg
Christian Andersen	20. februar	Odense	Sonderborg
Lois L. Christensen	21. februar	Hillerod	København
Ellen M. Andersen	21. februar	Sønderborg	Hillerod

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 27. januar ankommet til den danske mission:

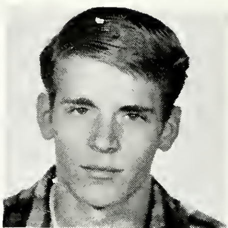
Jess Farrell Larsen fra Sunnyvale, California, beskikket til at arbejde i København.

Norman Ray Crump fra Riverton, Utah, beskikket til at arbejde i Holstebro.

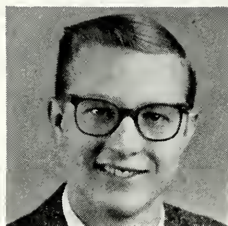
Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 17. februar ankommet til den danske mission:

Larry Dee Knudsen fra Great Falls Montana, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

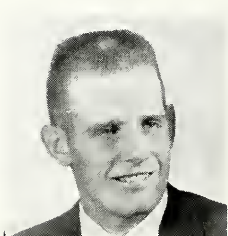
Bjarne Præstmann Olsen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

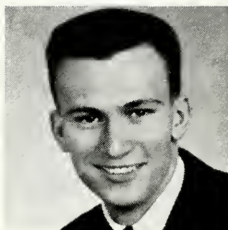
J. Farrell Larsen

Norman R. Crump

Larry D. Knudsen

Bj. Præstmann Olsen

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

1. februar: *Kurt Voss Nagel* fra Calgary, Alberta, Canada, efter sidst at have arbejdet i Kolding.

15. februar: *Randi Sørensen* fra Kobenhavn, efter sidst at have arbejdet i Sonderborg.

Kurt Voss Nagel

Randi Sørensen